

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/138/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317208196
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8317208196.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senáty JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, IČO: 37927795 proti žalovanej: N. G., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XXXX/X, XXX XX H., o zaplatenie sumy 934,93 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu i žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 12Csp/100/2017-42 zo dňa 28.05.2018, takto

rozhodol:

M e n í rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 610,80 Eur spolu s úrokom z omeškania tak, že žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi sumu 594,80 Eur spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 594,80 Eur od 30.10.2014 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku priznaného nároku nad sumu 594,80 Eur s prísl. žalobu z a m i e t a.

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

M e n í rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že p r i z n á v a žalobcovi vo vzťahu k žalovanej náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 27 %.

P r i z n á v a žalobcovi vo vzťahu k žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 27 % s tým, že o výške náhrady trov prvoinštančného i odvolacieho konania rozhodne súd 1.inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie do výšky 7,54 Eur zastavil. Ďalším výrokom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 610,80 Eur spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 610,80 Eur od 30.10.2014 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Zároveň vyslovil, že priznáva žalobcovi vo vzťahu k žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 30,6 % s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 144, 145, 146, 219 ods. 3 a 279 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP), ust. § 1 ods. 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., § 52 ods. 1, 2 a 3, § 53 ods. 1, 2, 3 a 5, § 54 ods. 1, 2, § 524 ods. 1 a 2, § 559 ods. 1, § 657 a § 39 Občianskeho zákonníka, ust. § 3 ods. 1 a 2 a § 10 c) zákona č. 87/1995 Z.z.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o pôžičke, z ktorej vzniknutá pohľadávka bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení, ktoré postúpenie bolo preukázané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto má súd za to, že je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní a konštatoval, že zmluva o pôžičke je zmluvou spotrebiteľskou. Žalovanej na základe tejto zmluvy o pôžičke bola poskytnutá pôžička vo výške 1.000,- Eur, ktorú sa zaviazala splatiť v 48 splátkach vo výške po 34,90 Eur mesačne. Žalovaná podľa zistenia súdu prvej inštancie mala zaplatiť iba sumu 389,20 Eur. Súd prvej inštancie zistil, že v zmluve o pôžičke absentuje údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a písm. k) údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška mesačnej splátky. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je ani uvedená konečná splatnosť pôžičky, teda nie je naplnená dikcia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o konečnej splatnosti úveru. Pokiaľ je súčasťou dojednania, že dlžník je povinný splácať úver do okamihu úplného uhradenia čerpaného úveru vrátane príslušenstva, takéto dojednanie nezodpovedá zákonnej požiadavke. Na základe uvedeného možno konštatovať, že údaj o konečnej splatnosti úveru v zmluve absentuje. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. V zmluve absentuje aj ďalšia podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017.

4. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd prvej inštancie k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver formou pôžičky je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná bola tak na istine pôžičky povinná zaplatiť sumu 1 000 eur, teda sumu, ktorá jej bola zo strany žalobcu reálne poskytnutá. Zo strany žalovanej boli uhradené finančné prostriedky vo výške 389,20 eur a teda nesplatená časť pôžičky je vo výške 610,80 eur. Súd v tejto časti nárok žalobcu považoval za dôvodný a žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 610,80 eur. Vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Zároveň pre úplnosť poukázal súd prvej inštancie na to, že nárok na úrok z úveru by žalobcovi nebolo možné priznať ani z dôvodu rozporu daného dojednania s dobrými mravmi, teda z dôvodu neplatnosti zmluvy v danej časti. Vychádzajúc zo štatistických údajov zverejnených na webovej stránke Národnej banky Slovenska boli priemerné úrokové sadzby pri úveroch (spotrebiteľské a iné úvery) uzatvorených na dobu od 1 do 5 rokov vo júli 2013, kedy bola predmetná zmluva uzavretá, v sadzbe 11,27 % ročne. Výška úrokovej sadzby úveru dohodnutá medzi stranami sporu bola 32 % ročne. Úroková sadzba predmetnej pôžičky je tak takmer trojnásobne vyššia ako priemerná sadzba úrokov z úverov poskytovaných bankami v rovnakom období. V tejto súvislosti poukázal súd prvej inštancie na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1M Cdo/1/2009 zo dňa 31.07.2009. Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, preto si žalobca podanou žalobou uplatnil aj úrok z omeškania a to vo výške 5,05 % ročne. Rozhodnou skutočnosťou pre určenie právnej úpravy je deň vzniku záväzkového vzťahu, bez ohľadu na to, či omeškanie nastalo pred alebo po účinnosti Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Zmluva bola uzatvorená dňa 26.07.2013, teda v čase kedy v zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku. Preto súd zaviazal žalovanú aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy 610,80 Eur v žalobcom požadovanej výške 5,05 % ročne, ktorá je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to od 30.10.2014, teda dňom nasledujúcim po uplynutí dodatočnej lehoty na plnenie stanovenej žalobcom.

5. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 255 ods. 1 a 2 a § 262 ods. 1 CSP. V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 934,93 Eur s príslušenstvom. Súd žalobe čo do sumy 610,80 Eur s príslušenstvom vyhovel a žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 65,3 % a úspech žalovanej predstavuje 34,7 %. Vzhľadom na pomer úspechu

v konaní preto úspešnému žalobcovi patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30,6 % (65,3 % - 34,7 %), ktoré súd žalobcovi priznal s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

6. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obe strany sporu.

7. Žalobca vo svojom odvolaní napadol rozsudok vo výroku III., ktorým súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a súvisiaci výrok IV. o trovách konania. Navrhol, aby odvolací súd v zmysle ust. § 388 CSP rozsudok zmenil tak, že zaviazá žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu ešte vo výške 316,59 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 316,59 Eur od 30.10.2014 do zaplatenia všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov konania aj náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu. Ide o sumu, ktorá prevyšuje priznanú sumu 610,80 Eur a 7,54 Eur, teda sumu, do ktorej bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá. Právne odôvodnil svoje odvolanie ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, teda, že súd prvej inštancie dospel vykonaným dokazovaním k nesprávnemu záveru o bezúročnosti úveru. Poukázal na rozsudok súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bírová, ktorým sú slovenské súdy viazané. Súdny dvor rozhodol, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice stanovuje, že zmluva musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa. Z článku 10 ods. 2 písm. i) a článku 10 ods. 3 uvedenej smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľa povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Ustanovenie článku 10 ods. 2 písm. u) Smernice 2008/48/ES sa nemá vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice. Z rozhodnutia možno vyvodiť záver, že iba porušenie povinnosti veriteľa podstatným spôsobom môže byť sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky. Právny predchodca žalobcu neporušil žiadne povinnosti, preto žalobcovi vznikol nárok aj na zaplatenie zmluvne dojednaných úrokov ako odplaty poskytnutého úveru. K uvedeniu termínu konečnej splatnosti žalobca uviedol, že splnenie zákonnej požiadavky uvedený mesiac plus rok ukončenia úverového vzťahu ako bolo v posudzovanom prípade „07/2017“ je dostatočne určité a zrozumiteľné. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je preukázané dojednanie termínov splatnosti úverových splátok, a to v článku 6 bod 6.1, 6.2 a 6.3 zmluvných podmienok úverovej zmluvy. Žalovaný ako spotrebiteľ mal možnosť bez ťažkosti a s istotou identifikovať dátumy a termíny splatnosti všetkých splátok za účelom splnenia povinnosti vyplývajúcej mu z úverovej zmluvy. Termín konečnej splatnosti úveru uvedený ako 07/2017 bez akýchkoľvek pochybností aj právne nevzdelanému spotrebiteľovi poskytuje relevantnú informáciu o tom, že úver bude musieť splácať do júla 2017. Spolu s dojednaním splatnosti splátok k 20. dňu v mesiaci je termín konečnej splatnosti úveru stanovený bez potreby použitia akýchkoľvek zložitých matematických operácií.

8. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že v zmluve absentujú predpoklady pre výpočet RPMN, čo má mať za následok bezúročnosť úveru. Z rozhodnutia však nie je možné zistiť, ktoré konkrétne parametre pre výpočet RPMN v zmluve chýbajú a pre absenciu ktorých parametrov má byť úver postihnutý prísnou sankciou bezúročnosti. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je v tomto smere neurčité a celkovo nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie taktiež nesprávne právne posúdil, že dojednaná odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru vo forme zmluvne dojednaného úroku je neprimeraná a v rozpore s dobrými mravmi. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 1 000 eur, ktorý sa zaviazala vrátiť v 48 pravidelných mesačných splátkach po 34,90 eur. Navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dojednaný úrok vo výške ročnej úrokovej sadzby 32 %. Celková čiastka, ku ktorej zaplateniu sa žalovaná zaviazala predstavuje 1.675,20 Eur. Celkové náklady spotrebiteľa s úverom predstavujú 675,20 eur. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 34,81 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatou poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške do 1 500 eur vrátane so splatnosťou od 1 - 5 rokov zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MF SR v súlade s ust. § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. za prvý štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 31.03.2013 predstavovala 48,52 %.

9. Súdna prax zaujala názor, že postup súdu podľa § 3 ods. 1 Obč. zákonníka má miesto len vo výnimočných situáciách, napr. v prípade šikanózneho výkonu práva účastníkom zmluvného vzťahu. Korektív dobrých mravov nesmie byť na ujmu princípu právnej istoty a nesmie neprimerane oslabovať subjektívne práva účastníkov vyplývajúce z právnych noriem. Nie výška úrokovej sadzby, ale celková výška odplaty vyjadrená prostredníctvom RPMN je rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových

nákladov spotrebiteľa spojených s úverom. Výška dojedanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 32 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 Obč. zákonníka platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy. Aj v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1 písm. a) ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 01.09.2014. V tejto súvislosti poukázal žalobca na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach pod č.k. 5Co/181/2017-74 zo dňa 25.01.2018 Zároveň konštatoval, že správnym procesným postupom by súd prvej inštancie žalobe vyhovel v celom rozsahu.

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala včas odvolanie aj žalovaná. Uviedla, že v júni 2013 jej v centre mesta H. bola mobilnou požičovňou ponúknutá pôžička vo výške 1.000,- Eur. V dôsledku zlej finančnej situácie túto ponuku prijala. V mobilnej požičovni podpísala zmluvu, s ktorou vôbec nebola oboznámená hlavne s podmienkami, ktoré z tejto zmluvy vyplývajú, a tým odmieta, aby do tejto zmluvy mohli vstupovať tretie osoby. Zmluvu podpísala s tým, že nasledujúci deň má prevziať 1.000,- Eur. Pri prevzatí žiadala aj zmluvu. Zástupkyňa jej oznámila, že to všetko dostane poštou. To sa stalo, ale došiel len jej splátkový kalendár bez zmluvy a potom ďalšie dva splátkové kalendáre. Na týchto troch splátkových kalendároch má aj doklady, že spoločnosti zaplatila 1 100 eur, a tým ukončila splátku pôžičky voči spoločnosti. Listom zo dňa 14.08.2017 jej Okresný súd Humenné oznámil pohľadávky od Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, s tým, že ich preberá Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., Martin. V týchto spisoch prvýkrát uvidela zmluvy, ktoré nemá. V tejto súvislosti poukázala na konania vedené na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 12Csp/104/2017, 12Csp/100/2017 a 6Csp/92/2017. Zároveň žalovaná uviedla, že žiadala, aby i spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. zaslala zmluvy č. XXXXXXXX, XXXXXXXX a XXXXXXXX.

11. Po tom, čo bolo žalovanej doručené odvolanie žalobcu, táto uviedla vo svojom podaní, že trvá na odvolaní. Zároveň poslala 2-krát poslednú výzvu na úhradu záväzku od G.. G. J., advokáta.

12. K odvolaniu žalovanej sa žalobca nevyjadril.

13. Odvolací súd vyzval žalobcu, aby oznámil, či zo zmluvy o pôžičke XXXXXXXXXXXX evidenčné číslo XXXXXXXX zo dňa 26.07.2013 bola zaslaná suma vyššia ako bolo konštatované v dôvodoch rozsudku súdu prvej inštancie, teda 389,20 Eur. Žalobca odvolaciemu súdu nezaslal odpoveď. Žalovaná po výzve, aby zaslala odvolaciemu súdu doklady o zaplatení zaslala fotokópie poštových poukážok. Doklady o zaplatení boli zaslané na vedomie právneho zástupcovi žalobcu s tým, že má možnosť sa k uvedenému vyjadriť v lehote 10 dní.

14. Odvolací súd na základe podaných odvolaní preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 15.08.2019 a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a odvolanie žalovanej je čiastočne dôvodné a čiastočne dôvodné nie je.

15. Vo vzťahu k zamietnutiu žaloby v prevyšujúcej časti, čo do odvolania podaného žalobcom odvolací súd preskúmal otázky, ktoré boli vznesené žalobcom a stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti pre posúdenie danej veci a vec správne rozhodol, keď žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach, čo do zamietnutia žaloby na tieto poukazuje i odvolací súd.

16. Aj keby odvolací súd zobral do úvahy námietky žalobcu, keď súd prvej inštancie považoval úver za bezúročný a bez poplatkov, pre nerozčlenenie splátky na istinu, úroky a poplatky, ktoré mala žalovaná veriteľovi zaplatiť a súdna prax sa v aplikácii uvedeného líši, súd prvej inštancie zistil aj ďalšie dôvody pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje.

17. Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, teda dňa 26.07.2013 písm. f) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Obč. zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín

konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmysle ust. § 9 písm. j) táto zmluva musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platnej v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

18. Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

19. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že v zmluve o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXXXX evidenčné číslo XXXXXXXX zo dňa 26.07.2013 absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru, teda nie je naplnená dikcia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Termín konečnej splatnosti úveru má byť uvedený konkrétnym dátumom konečnej splatnosti úveru, teda dňom, mesiacom a rokom. Nie je postačujúce, že dlžník, teda spotrebiteľ, si dokáže uvedený termín odvodiť od iných v zmluve uvedených údajov, napr. od počtu splátok, termínu ich splatnosti a pod. Odvolací súd vychádza z toho, že dodávateľ predkladá na uzavretie návrh zmluvy, ktorý sám pripraví vo formulárovej podobe, pričom súčasťou návrhu sú aj všeobecné podmienky, ktoré sú rozsiahle uvedené malým pre priemerného spotrebiteľa ťažko čitateľným písmom. Teda, ak zákonodarca určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti obsahovať isté náležitosti, teda aj termín konečnej splatnosti úveru, je úlohou dodávateľa tento údaj vo svojom návrhu zmluvy jasne a zrozumiteľne uviesť tak, aby sa mohol spotrebiteľ z návrhu dozvedieť bez toho, aby si musel odvodzovať tento údaj od iných údajov, ktoré sú skryté v zmluvných podmienkach. Odvolací súd teda zhodne s názorom súdu prvej inštancie na rozdiel od názoru žalobcu má za to, že údaj o termíne konečnej splatnosti úveru zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou neobsahuje. Už z toho dôvodu je úver bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie (bod 30 odôvodnenia) poukazuje na rozhodnutia odvolacích súdov, čo do otázky konečnej splatnosti úveru, a to Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/155/2014, sp.zn. 17Co2/2015, Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 10Co/129/2012 a sp.zn. 17Co/360/2015 a ďalšie.

20. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že v zmluve absentuje aj ďalšia podstatná náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Odvolací súd zhodne so svojim názorom, ktorý vyjadril už v rozhodnutí sp.zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017 konštatuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ na úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti, či nevýhodnosti úveru. Pri údají RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky ako sa mylne domnieva žalobca, ako to uviedol aj v odvolaní. I podľa názoru odvolacieho súdu je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba a nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, preto aj z toho dôvodu je úver bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd zároveň dáva do pozornosti, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transformovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008, a to čl. 10 ods. 2 písm. g).

21. Správne sa súd prvej inštancie zaoberal aj výškou úrokov za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajúcich súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov v zmysle ust. § 39 Obč. zákonníka. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú tiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie viac ako 100 % oproti priemeru bánk. Výška úrokovej sadzby úveru dohodnutá medzi stranami sporu bola 32 %. Priemerné úrokové sadzby pri úveroch uzavretých na dobu 1 - 5 rokov v júli 2013 boli poskytované v sadzbe 11,27 % ročne, teda možno súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že úroková sadzba úveru je takmer trojnásobne vyššia ako priemerná sadzba úrokov z úverov poskytovaných bankami v rovnakom období. Správne súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1M Cdo/1/2009 zo dňa 31.07.2009, s ktorým sa odvolací súd plne stotožňuje.

22. Súd prvej inštancie správne zistil, že úver je bezúročný a bez poplatkov a správne žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Preto odvolací súd potvrdil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny.

23. Súd prvej inštancie zistil, že žalovaná bola na istine pôžičky povinná zaplatiť sumu 1.000,- Eur, teda sumu, ktorá jej bola zo strany žalobcu reálne poskytnutá. Zo strany žalovanej boli uhradené finančné prostriedky vo výške 389,20 Eur a teda nesplatená časť pôžičky je vo výške 610,80 Eur. Súd v tejto časti nárok žalobcu považoval za dôvodný a žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 610,80 Eur. Vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

24. Žalovaná predložila prehľad úhrad a fotokópie poštových poukázok, z ktorých vyplýva ako hradila právnomu predchodcovi žalobcu jednotlivé splátky. Predmetom konania je zmluva č. 6152110 zo dňa 26.07.2013. Ide o zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky č. 4570507068. Na poštovom poukaze na účet, teda na podacom lístku, tak ako ich predložila žalovaná, je uvedené evidenčné číslo ako variabilný symbol, teda žalovaná zaplatila dňa 18.07.2014 sumu 10,- Eur na uvedenú zmluvu dňa 17.12.2013 34,90 Eur, dňa 17.04.2014 tiež 34,90 Eur, dňa 16.10.2015 5 eur, dňa 17.09.2013 34,90 Eur, dňa 15.11.2013 34,90 Eur, dňa 16.08.2013 34,90 Eur, dňa 18.05.2015 8,- Eur, následne dňa 18.05.2015 znova 8,- Eur, dňa 17.02.2014 34,90 Eur, dňa 14.11. (nedá sa prečítať dátum) znova 10,- Eur a 16.01.2015 tiež 10,- Eur, dňa 15.12.2015 zaplatila žalovaná 5,- Eur, dňa 17.06.2014 5,90 Eur, dňa 18.01.2016 5,- Eur, dňa 18.08.2014 12,- Eur, dňa 18.09.2015 8,- Eur, dňa 15.12.2014 8,- Eur, dňa 05.02.2015 8,- Eur, dňa 17.01.2014 8,- Eur, dňa 18.19.2014 8 Eur, dňa 14.04. (nie je presne uvedený dátum) znova 10,- Eur, dňa 17.01.2013 34,90 Eur, dňa 13.07.2015 8,- Eur, dňa 18.06.2015 8,- Eur, dňa 17.08.2015 8,- Eur, dňa 06.03.2015 8,- Eur, teda spolu zaplatila žalovaná sumu 405,20 Eur, teda viac ako zistil súd prvej inštancie, ktorý konštatoval, že zaplatila 389,20 Eur.

25. Preto odvolací súd podľa ust. § 388 CSP vyhovel v časti odvolaniu žalovanej a zmenil rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 610,80 Eur spolu s úrokom z omeškania tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 594,80 Eur spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 594,80 Eur od 30.10.2014 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

26. Odvolací súd nemal dôvod sa zaoberať zvlášť úrokom z omeškania, pretože výšku úroku ani jeho splatnosť nenamietal ani žalobca, ani žalovaná.

27. Z dôvodu, že odvolací súd zmenil rozsudok, čo do priznanej sumy, zmenil rozsudok, čo do výroku o trovách konania, takže priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanej náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 27 %, teda pomer úspechu a neúspechu vo veci v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP, ktorý sa tým, že bola priznaná žalobcovi nižšia suma zmenil z 30,6 % na 27 % (63-36).

28. O priznaní žalobcovi vo vzťahu k žalovanej náhrady trov odvolacieho konania v rozsahu 27 % rozhodol odvolací súd tiež podľa zásady úspechu a neúspechu v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP. Zároveň odvolací súd vyslovil, že o výške náhrady trov prvoinštančného i odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 CSP).

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.